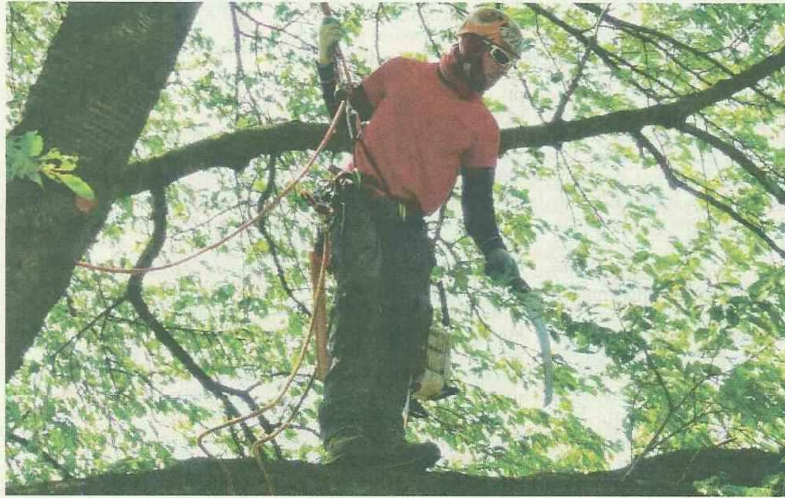


Jakub sa najlepšie cíti v korunách stromov

V čase, keď sme začínali s revitalizačnými prácami na senickej Čerešňovej aleji, prišla do mailovej schránky nášho združenia KOZEL správa so zvedavými otázkami, týkajúcimi sa aleje a projektu jej obnovy. Pár dní po tejto správe sme spoznali jej odošielateľa – sympatickeho, charizmatickeho a skromného človeka, arboristu Jakuba Kováča zo Stupavy (25). Dnes prichádza pravidelne do Senice, kde odborne a s láskou ošetruje stromy v Čerešňovej aleji.



Ako si sa dostal k arboristike?

„Arboristika sa dostala ku mne. Otec dal vysadiť na pozemok 10 odrastených borovic a jediný, kto túto službu robí, je Tomáš Fraňo. Na pozemku som pracoval s otcom a pri výsadbe došlo k poškodeniu plynového potrubia. Bolo treba rúru vykopať tak, aby plynári mali priestor na opravu. Ako som to tam s vervou hlbil, T. Fraňo sa ma opýtal, či by som nemal záujem o stromolezectvo a arboristiku. Odpovedal som, že zatiaľ sice o tom nič neviem, ale idem do toho.“

Zdá sa, že ti toto rozhodnutie zmenilo život...

„Vtedy sa mi otvoril nový a krajší svet, ktorý mi úplne rozžiariť život. Zrazu som mal zmysel a smer životnej cesty. Vďaka tejto práci som spoznal veľa zaujímavých ľudí so záujmom celý život sa učiť. Veľakrát som mal príležitosť za stromami cestovať a pracovať s inými odborníkmi. Stromy som ošetroval na Korzike, v Nemecku, Rakúsku i v Čechách.“

Cítíš rozdiel v ponímaní arboristiky u nás a v zahraničí?

„Vo svete ľudia arboristiku akceptujú ako samozrejmú, hlavne v Nemecku, kde má aj najväčšiu základňu. Ľudia si vás tam zavolajú a nechajú vás pracovať podľa vášho vedomia. Hoci v Nemecku netreba mať povolenie na výrub stromov vo dvore, tam ani nikto rúbať nechce. Snažia sa urobiť pre strom to najlepšie, zavolajú si odborníkov a s ohodnotením nemajú problém. U nás vládne divné povedomie, že každý vie, čo so stromom robiť. Veľakrát sa mi stalo, že zdravý, mladý strom chcel zákazník asanovať. Až po mojom prího-

vore, akú chybu by spravil v rámci prírodnej, estetickéj aj finančnej hodnoty, pristúpil na to, aby som strom len zľahka ošetril od suchých vetiev. Veľa zákazníkov si myslí, že o cene arboristickej práce sa dá dohadovať. Našťastie, aj u nás je veľa príjemných ľudí, čo majú skutočný vzťah k okoliu a stromom.“

Čo pre teba znamená tvoja profesia a aký je to pocit pracovať v korunách stromov?

„Na svojej práci milujem, že prináša dobrodružný život plný cestovania, spoznávanie stromov a ľudí. Nenájdete dva rovnaké stromy, aj keď ide o stromoradie rovnakého druhu a veku. Vo výške sa cítim lepšie ako na nohách. Pracovať v korunách je úžasný pocit, je to niečo ako symetricky-asymetrická priestorová preliezačka vo výške. V starobylých stromoch si pripadáš doslova ako malý chrobáček.“

Takáto práca však prináša so sebou aj kus nebezpečenstva...

„Každý strom je iný a nie vždy zdravý. Ľudia sa ma často pýtajú: A to sa nebojíte? Mám na to dve odpovede. Tá kratšia znie: Ak by som sa mal báť, tak túto prácu nerobím. A keď je človek zvedavejší, mám dlhšiu: Arborista musí vedieť bleskurýchle rozpoznať mieru rizika, rozsah defektov na strome i svoje možnosti. Sú situácie, keď som sa istil o iný strom, stĺp, alebo som volal zdvíhaciu plošinu. Zažil som aj to, ako sa zlomil konár, a hoci som mal istenie, letel som ku kmeňu. Ten pocit volám ‚krok do prázdna‘. Arboristika je psycho-fyzická práca, treba byť neustále v strehu, v reálnom čase používať vedomosti, mať kondíciu, a to

všetko vo výške.“

Ako si sa zapojil do projektu obnovy Čerešňovej aleje v Senici?

„O brigádach v aleji som sa dozvedel na internete. Keďže túto prácu milujem, chcel som spoznať ľudí, ktorí majú záujem niečo urobiť pre svoje okolie. Dnes som im vďačný. Ukázali mi, že nie všetci sa ženú za peniazmi, ale že sú tu aj ľudia, čo sa vedia dať dohromady a svojou neodbytnosťou chcú pohnúť vecami bez nároku na honorár. Za týmto vidím hlbšiu hodnotu, ktorá je aj u mňa trvalá, na rozdiel od finančnej odmeny.“

V senickej aleji sa nachádzajú stromy, ktoré už nie sú práve v najlepšej kondícii. Súhlasíš, aby boli čo najdlhšie zachované, aj keď už práve nevykikajú svojou bývalou krásou?

„Na aleji, ale aj mimo nej, sa nachádzajú aj dozrievajúce stromy, poškodené stromy či stromy po zlom zásahu človeka. Neznamená to však, že nemajú význam. Dokiaľ staticky neohrozujú, ešte vždy tvoria dôležitý biotop, ktorý pomocou fotosyntézy čistí vzduch, spevňuje svah, je domovom a poskytuje potravu pre mnohé organizmy, môže slúžiť ako kalendár, redukuje hlučnosť, dokresľuje esteticky okolie a teší ľudí, ako som ja.“

Jakubovi sme za jeho prácu, odvedenú v Čerešňovej aleji, veľmi vďační. Zo srdca mu želáme množstvo krásnych zážitkov pri práci so stromami, šťastie na ľudí a aby ho v živote, nezaskočili žiadne „kroky do prázdna“.

Ak by ste mali záujem o jeho služby, kontakt nájdete na stránkach www.treesart.eu.

Zhovárala sa Dana Ševčíková zo združenia KOZEL